

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU

Broj: 39 0 P 70779 23 P
Dana: 31.01.2025.godine

Općinski sud u Tešnju, sudac Mandić Željko, u pravnoj stvari tužitelja J. H. sin H., ul. E. M. T. zastupanog po punomoćniku Prnjavorac Fuadu odvjetniku iz Tešnja protiv tužene I. z. u BiH-M. I. z. T. zastupane po predsjedniku Izvršnog odbora M. i. z. T. K. Z., a po punomoći punomoćniku Mujakanović Aladinu odvjetniku iz Tešanja, radi smetanja posjeda, nakon zaključenja usmene glavne i javne rasprave održane 09.01.2025.godine u prisutnosti tužitelja i njegovog punomoćnika i punomoćnika tužene, donio je dana 31.01.2025.godine

RJEŠENJE

Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužitelja koji glase:

UTVRĐUJE SE da je tuženi: I. z. u BiH, M. I. z. T., smetala tužitelja: J. H., sin H. iz T., u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu dijela nekretnine označene kao k.č. broj: 689 Turkovac, Groblje/Mezarje, površine 4265 m2 upisana u P.L. 2314 K. O. T. I, što odgovara dijelu nekretnine po starom premjeru k.č. broj: 30/6 Groblje u Tešnju; Groblje površine 2916 m2, k.č. broj: 30/5 neplodno Mujčića greblje; Groblje površine 641 m2, upisane u Z.k. uložak broj: 6807 K.O. SP_T., angažovala treća lica u period od: zadnja sedmica mjeseca maja do kraja prve sedmice mjeseca juna 2023 godine, na način da su ušli u posjed tužitelja koji je ograđen kolcima sa bodljikavom žicom, omeđen drvenim kolcima koji stoje ukopani u zemlji i metalnom ogradom – dijeli mezarje sa površinom zemljišta zelene boje, koji je na skici lica mjesta vještaka Habibović Farisa iz Maglaja od 12.12.2024 godine, obilježen žutom bojom i označen brojevima od 1. do 16. i Spiskom koordinata detaljnih tačaka geodetskog snimanja (predstavljenih na Skici lica mjesta od 12.12.2024 godine), preduzeli radnje krčenja, sječe raslinja i košenje trave i na taj način smetali i onemogućili tužitelja – držaoca da koristi u punom obimu posjed navedenog dijela nekretnine, a sve prema Skici lica mjesta i Spisku koordinata detaljnih tačaka geodetskog snimanja predstavlja sastavni dio ovog rješenja, pa se shodno utvrđenom nalaže tuženoj da ODMAH, a najkasnije u roku od 48 sati, prestane sa smetanjem tužitelja u posjedu označene nekretnine, uspostavi predašnje stanje nekretnine u stanje u kakvom je bila prije smetanja posjeda, prestane sa radnjama krčenja, sječe raslinja i košenja, te uzdrži da na ovakav ili sličan način smeta i uznemirava tužitelja u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu nekretnine i zabranjuje se tuženoj ovakvo ili slično smetanje posjeda predmetnih nekretnina pod prijetnjom prinudnog izvršenja i izricanja novčane kazne, te se tužena obavezuje da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja“, **kao neosnovani.**

Nalaže se tužitelju da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.350,00 KM u roku od trideset dana.

Odbija se zahtjev tužitelja kojim se traži da se tužena obveže da tužitelju na ime troškova postupka isplati iznos od 1.613,60 KM, **kao neosnovan.**

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj u tužbi podnesenoj 16.06.2023.godine navodi da je sin J. H. i majke R. rod. A. koja je umrla dana 19.06.1968 godine u T., da je rješenjem o naslijeđivanju Opštinskog suda u Tešnju broj: O. 18/69 Od 17. juna 1970 godine tužitelj proglašen nasljednikom na nekretninama upisanim u Z.k. uložak broj: 5000 K.O. T., sa obimom prava od 1/5, a u kojem ulošku je bila upisana i nekretnina označena kao k.č. broj: 30/5 u površini od 915 m², da je odlukom o prestanku rada SIZ stanovanja i komunalnih poslova Tešanj, k.č. broj: 30/5 prešla na pravo raspolaganja općine Tešanj, stavkom promjena broj: Dn. 171/2000, a potom se upisuje tužena I. z. u BiH – M. I. z. T. u P.l. broj: 732 K.O. T.

Tužitelj dalje navodi da je u postupku sistematskog usaglašavanju podataka o nekretninama između zemljišne knjige i katastra u Z.k. ulošku broj: 1231, nekretnina koja je predmet ove tužbe je upisana kao parcela broj: 689 Turkovac, Groblje, površine 4265 m² upisana u Zemljišnoknjižnom ulošku broj: 6807 K.O. SP T., i označena kao k.č. broj: 30/6 Groblje u Tešnju; Groblje površine 2916 m², k.č. broj: 30/5 neplodno Mujčića greblje-groblje površine 641 m² upisano u vlasničkom listu B sa udjelom 1/1 na I. z. u BIH — M. I. z. T., a u katastru zemljišta Službe za katastar, urbanizam i imovinsko pravne poslove općine Tešanj (dalje: katastar), sporna nekretnina je upisana u P.l. broj: 2314 K.o. T. I kao k.č. broj: 689 Turkovac, groblje/mezarje, površine 4265 m², sa udjelom 1/1 na I. z. u BiH — M. I. z. T.

Tužitelj smatra da iako nekretnina u zemljišnim i posjedovnim knjigama nije upisana na ime tužitelja, tužitelj je od 1968 godine faktički posjednik i vanknjižni vlasnik **dijela nekretnine označene kao k.č. broj: 689** Turkovac, Groblje/Mezarje, površine 4265 m² upisana u P.L. 2314 k. o. T. I, što odgovara dijelu nekretninama po starom premjeru k.č. broj: 30/6 Groblje u Tešnju- groblje površine 2916 m², k.č. broj: 30/5 neplodno Mujčića greblje- groblje **površine 641 m²**, upisane u Z.k. uložak broj: 6807 K.O. SP T.

Tužitelj u vezi čina smetanja i vremena saznanja za smetanje naveo da je za smetanje saznao početkom juna 2023 godine od poznanika P. E. koji mu je rekao da neko krči, odnosno čisti njegovu baštu i kada je tužitelj početkom juna otišao na parcelu, utvrdio je da je vršeno čišćenje parcele na način da se ušlo u posjed tužitelja koji je ograđen kolcima sa bodljikavom žicom, omeđen drvenim kolcima koji stoje ukopani u zemlji i metalnom zelenom ogradom i da su preduzete radnje krčenja, sječe raslinja i košenje trave i tužitelj je nakon što je izvršio provjere saznao da su radove izvodili radnici koje je angažirala tužena.

Tužitelj rezimira tvrdnje i navodi da je na naprijed navedeni način ometan u posljednjem faktičkom posjedu nekretnina, radi čega podnosi ovu tužbu za zaštitu posjeda ove nekretnine na osnovu odredbi člana 132., 315 i 327. Zakona o stvarnim pravima F BiH,

i predlaže da se utvrdi čin smetanja posjeda i naredi uspostavljanje stanja posjeda kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće.

Napomena je suda da je tužitelj konačno opredijelio tužbu izjavom punomoćnika na raspravni zapisnik od 09.01.2025 godine.

Tužena u odgovoru na tužbu od 26.06.2023 godine u cijelosti osporava tužbeni zahtjev i činjenice navedene u tužbi i smatra da zahtjev nema uporište u navedenim činjenicama niti u pravilima o zaštiti posjeda.

Tužena smatra da iz činjeničnog osnova tužbe ne proizilazi, niti su o tome ponuđeni dokazi, da je tužitelj u periodu od zadnje sedmica mjeseca maja do kraja prve sedmice mjeseca juna 2023 godine (kada je navodno izvršena radnja smetanja kao ni u periodu prije izvršene radnje smetanja posjeda), bio u posljednjom mirnom i faktičkom posjedu nekretnine na kojoj je izvršena radnja smetanja, a odredba člana 327. stav 5. Zakona o stvarnim pravima FBiH (ZOSP) propisuje da sud pruža zaštitu prema posljednjem stanju posjeda, odnosno pruža posjedovnu zaštitu onoj osobi koja faktički koristi i u svom posjedu drži predmetnu stvar i kako je predmetna nekretnina prije, u vrijeme, kao i poslije navodnog izvršenog smetanja u posjedu tužene a ne u posjedu tužitelja, to je tužiteljev zahtjev za posjedovnom zaštitom neosnovan i predlaže da se nakon provedenog u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i tužitelj obveže da tuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka koliko budu iznosili.

U postupku koji je prethodio donošenju rješenja sud je održao pripremno ročište 03.10.2023 godine, uviđaj dana 28.05.2024. godine i glavnu raspravu dana 09..01.2025.godine.

Na glavnoj raspravi su provedeni dokazi saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke, saslušanje svjedoka P. E., H. K. i S. A., provedeno je vještačenje po vještaku geodetske struke Habibović Farisa iz Maglaja i provedeni dokazi razgledanjem i čitanjem isprava i to: posjedovnog lista broj. 2314 K.O. T. I, Zemljišno knjižno izvatka broj 6807 K.O. SP T., kopije katastarskog plana broj 8 za K.O. T. I (**dokazi tužitelja**), presude Općinskog suda u Tešnju broj 39 0 P 058065 19 P od 04.03.2022.godine i presude Kantonalnog suda u Zenici broj 39 0 P 058065 22 Gž od 04.07.2022.godine (**dokazi tužene**).

Tužitelj J. H. izjavio da je sada sporno zemljište naslijedio iza majke J. R. kći H. koja ga je kupila 1946.godine, da je isto nastavio koristiti za svoje potrebe i budući da zemljište međi sa zemljištem tužene tražio je suglasnost predstavnika tužene da svoje zemljište ogradi i to je bilo 2009.godine, u ime I. z. je bio prisutan T. E., a tužitelj je zemljište i ogradio ogradom od kolja i žice kakva i danas postoji na terenu koliko se sjeća 2017.ili 2018.godine čemu je prisustvovao predstavnik I. z. i branio ograđivanje te je tužitelj s tim prestao budući da je intervenisala i policija, s tim što ograda nije postavljena cijelom dužinom međe tj. samo u jednom dijelu gdje se međi sa zemljištem sadašnje sutkinje A. B. otprilike u dužini od 10 metara tj. ograda nije u potpunosti zatvorena a neograđeni dio je tužitelj koristio kao ulaz.

Tužitelj izjavio da je od značaja okolnost što je radio kao građevinski radnik tj. da nije bio prisutan kući pa je zemljište koristila njegova supruga, radilo se o korištenju za

ispašu stoke i za košenje, radi se o takvom terenu – griču koji nije podoban za kakvu drugu namjenu, da je tužitelj penzionisan 2000.godine i da je nakon toga on koristio zemljište na način da ga kosi i održava, krči i slično, u vezi spornog smetanja zbog kojeg je podnio tužbu dobio je obavještenje od P. E. 2023.godine da neko radi u tom zemljištu, da kosi, pa ga je stoga P. E. pitao da li je prodao to zemljište kome a tužitelj je izlaskom na lice mjesta zatekao predstavnike I. z. koji su za košenje angažovali nekog radnika sa čim je izrazio neslaganje i zbog toga je i podnio tužbu, radove je izvodio radnik po nalogu tužene i radovi su se sastojali u košenju trave jer je posjed održavao tako da ga nije bilo potrebno krčiti, a pokošena trava je prebačena u susjednu parcelu tužene.

Tužitelj izjavio da sporno zemljište nikad nije bilo korišteno kao groblje tj. tu nikad niko nije sahranjen niti je bilo šta obilježeno, a da je tužena ogradila svoju parcelu uz suglasnost sa tužiteljem drugačijom ogradom a koja ograda je vidljiva na fotografiji 6 iz nalaza vještaka i označena na skici lica mjesta vještaka geometra.

U vezi razlikovanja naziva groblja Mujčića greblja i Turkovca tužitelj izjavio "Mujčića greblje to je 689 to je naziv parcele a Turkovac 689 nova parcela Turkovac 4265 m2 umjesto ranijeg naziva Mujčića greblje sad je Turkovac".

Tužitelj navodi da je do nesporazuma i sporova došlo zbog toga što je treća osoba I. z. darovala zemljište i da taj ugovor nikada nije proveden i upisan na I. z. i da se radi o drugoj nekretnini koju tužena pogrešno tumači da je dobila na dar.

Svjedok P. E. izjavi da poznaje tužitelja, da svjedok živi u naselju K., sjeća se i bio je prisutan kada je tužitelj ogradio zemljište vidljivo na fotografiji 6 koja mu je pokazana od njegovog punomoćnika, da je tužitelj rekao svjedoku da je to zemljište tužitelj naslijedio iza majke, ogradu je tužitelj postavio koliko se svjedok sjeća prije 3 ili 4 godine tako da je svjedok imao saznanja i bio uvjerenja da se radi o zemljištu tužitelja zbog čega je tužitelja obavijestio o tome što je vidio tj. da je na tom ograđenom zemljištu 3 do 4 dana radila svjedoku nepoznata osoba, radilo se o krčenju, košenju i paljenju iskrčenog o čemu je svjedok obavijestio tužitelja pretpostavljajući da je tužitelj angažirao radnika da to izvrši ili da je tužitelj eventualno prodao zemljište, međutim mu je tužitelj na to obavještenje rekao da on nije ni prodao zemljište niti angažirao radnika, a svjedok je tužitelja o tome obavijestio nakon što su ti radovi završeni, da je bilo ljetno doba kad se kosi a da ne zna tačno o kojem mjesecu i godini se radilo, misli da ima 2, 3 ili 4 godine.

Svjedokinja S. A. izjavila da je njezin otac (tužitelj) posjedovao zemljište na K., prepoznaje zemljište na fotografiji broj 6 iz nalaza vještaka koja joj je pokazana, da je otac zemljište ogradio unazad nekoliko godina i da je korišteno za potrebe porodice, da je zemljište održavao i obrađivao otac, zemljište je takvo da se ne može koristiti za poljoprivrednu obradu ali je zasađivano voće i zemljište košeno, da je od oca saznala i sama se uvjerila da je prije određenog vremena neko treći zemljište kosio i da je to bilo koliko se sjeća 2023.godine.

Svjedok H. K. izjavio da je bilo i drugih sporova povodom istog zemljišta od kojih su neki sporovi završeni, poznato mu je u naravi o kojem se zemljištu radi i da ga tužena od 2016.godine koristi kao svoje vlastito na način tako što ga redovno godišnje čisti, održava, odvozi otpad sa te parcele, angažira radnike na obavljanja poslova čišćenja-

košenja, kod čišćenja se koriste trimeri za košenje, o namjeni tog zemljišta odlučuje Medžlis i koliko je svjedoku poznato nije donesena nikakva druga odluka od odluke da se zemljište održava na način kako je opisao.

Na upit da li je svjedoku poznato da je tužitelj na bilo koji način ulazio, koristio ili posjedovao sporno zemljište -svjedok izjavio da je 2019.godine pozvan od strane komšije da neko krči odnosno kosi zemljište, svjedok je izašao sam na teren pošto je sjedište tužene na čaršiji i došao je za 2 minuta, zatekao je tužitelja da kosi u predmetnoj parceli (tužitelj poznaje od ranije) i opomenuo je tužitelja i rekao mu da napusti parcelu jer nije njegova i tužitelj je napustio parcelu i poslije toga nije nikad vidio da je tužitelj dolazio na navedenu parcelu, a svjedok mu se predstavio kao predstavnik I. z. a ne po imenu i misli da ga tužitelj također poznaje.

Svjedok izjavio da koliko je njemu poznato sporna parcela nema mezara.

Vještak geodetske struke Habibović Faris iz Maglaja nalaz i mišljenje sačinio na osnovu rezultata uviđaja (pokazivanja tužitelja vezanog za čin smetanja i spornu površinu), samostalnog premjera, dokaza u spisu te podataka zemljišne knjige i katastra nekretnina.

Vještak opisao lice mjesta, konstatirao da se sporna nekretnina nalazi na sjecištu ulica Edhema Mulabdića i Ali- paše Hećimovića u Tešnju u naselju Krndija, da se sporni dio parcele nalazi u zapadnom dijelu nekretnine te je ograđen sa zeleno obojenom metalnom ogradom u istočnom dijelu u kojem graniči sa mezarjem, a sa jugozapadnom i sjeveroistočne strane ista je sporna površina ograđena drvenim koljem sa razapetom bodljikavom žicom dok je granica sporne parcele sa sjeverozapadne strane obležena drvenim kolčićima i da sporni dio parcele jer na terenu jasno odvojen od ostatka parcele i predstavlja zasebnu cjelinu, izgled zemljišta vještak prikazao ortofoto skicom i fotografijama sa dodatnim pojašnjenjima.

Vještak identificirao nekretninu prema podacima katastra zemljišta i zemljišne knjige konstatirao da se radi o nekretнини koja je u katastru zemljišta upisana kao k.č. broj 689 „Turkovac“ groblje/mezarje površine 4265 m2 upisana u p.l. 2314 k.o. T. I kao posjed tužene sa 171 dijela a u zemljišnoj knjizi kao k.č. broj 30/5 „Neplodno zemljište Mujčića greblje“ groblje površine 641 m2 i k.č. broj 30/6 „Groblje u Tešnju“ groblje površine 2916 m2 upisano u zk ul. broj 6807 k.o. SP T. kao vlasništvo tužene sa 1/1 dijela.

Vještak je „spornu površinu“ (dio k.č. 689) prikazao skicom, napomenuo da je dio parcele u naravi mezarje i označio ga zelenom bojom, naveo da se mezarje nalazi na istočnoj strani te parcele, a dio parcele za koju tužitelj vještak na skici označio žutom bojom i osim toga naveo da postoje dijelovi parcele za koje se ne vezuje smetanje i na kojim nema mezara i označio ih svijetlo zelenom bojom.

Prilikom raspravljanja nalaza vještak ponovio da je žutom bojom i točkama od 1 do 16 označio spornu površinu prema pokazivanju tužitelja prilikom uviđaja i da je ta površina sastavnim dijelom parcele 689 kao i ostali dijelovi označeni zelenom i svijetlo zelenom bojom.

Stranke nisu prigovarale nalazu i mišljenju vještaka čija je svrha bila svrha da se sporna površina za koju tužitelj vezuje smetanje identificira prema podacima zemljišne knjige i katastra zemljišta i grafički prikaže skicom i fotografijama što je vještak i učinio.

Sud prihvaća nalazi mišljenje vještaka stručnim i objektivnom kao dokaz identifikacije sporne površine prema podacima javnih knjiga, a prema njenom obliku i površini kao i izgledu i položaju u prostoru, nalaz je sačinjen prema pravilima struke korištenjem podataka javnih knjiga i upotrebom odgovarajućih uređaja.

Provedene dokaze sud je cijenio. Prema pravilima određenim članom 8 u vezi sa članom ZPP i kriterijima za raspodjelu tereta tvrdnji i tereta dokaza na stranke postavljenim čl. 7., čl. 77. i čl. 102 ZPP imajući u vidu da se radi o posesornom sporu u kojem je prema materijalnim pravilima o teretu dokaza iz člana 327 ZOSP tužitelj dužan dokazati: posljednje stanje posjeda i nastalo smetanje, radi se o kondemnatornoj sudskoj zaštiti u kojoj po općeprihvaćenoj sudskoj praksi tužitelj postavlja deklaratorni zahtjev za utvrđivanje posljednjeg stanja posjeda tužitelja i nastalog smetanja te kondemnatorne zahtjeve za uspostavu predašnjeg stanja ili zabranu daljnjeg smetanja.

Raspravljanje je stranaka dakle ograničeno na dokazivanje posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja i tužitelj je dužan iznijeti tvrdnje i dokazati činjenice posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja najkasnije na pripremnom ročištu u smislu navedenih odredbi.

U činjeničnom kompleksu tužbe tužitelj iznio tvrdnje da je tužena angažiranjem trećih osoba počinila smetanje početkom juna 2023. godine, da se čin smetanja sastojao u krčenju i sječi raslinja i košenju trave ulaskom u ograđeni posjed tužitelja u vidu ograde od pobijenog drvenog između kojeg je razapeta bodljikava žica kao i o ograde zeleno obojene metalne ograde.

U sporu radi smetanja posjeda isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnost ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

Po ocjeni suda tužba tužitelja je blagovremena obzirom da smetanje datira u početak juna 2023. godine, a tužba je podnesena 16.06.2023. godine s tim što je tužitelj dužan i dokazati održaj rok za podnošenje tužbe i pretpostavke posjedovne zaštite iz čl. 327. ZOSP i da bi tužba bila razumljiva činjenični kompleks tužbe mora „odgovarati“ tužbenim zahtjevima s tim što sudska praksa prihvaća dovoljnim da činjenice budu navedene u istorijatu tužbe i dokazane provedenim dokazima i da tužitelj postavi samo kondemnatorni zahtjev.

Dakle navođenje i dokazivanje posljednjeg stanja posjeda i nastalo smetanja su kumulativno propisani uvjeti posjedovne zaštite, blagovremenost tužbe je procesna pretpostavka sudske zaštite.

Tužitelj je u svom iskazu naveo da je 2017 ili 2018. godine sporni dio parcele 689 ograđivao ogradom od kolja i žice međutim se ograđivanju usprotivio predstavnik tužene i da je intervenirala i policija zbog čega je tužitelj prestao sa ograđivanjem tako da jedan u dužini od 10 metara nije ogradio.

Prema tome ni sam tužitelj ni tvrdi niti iskazuje da je u cijelosti ogradio spornu površinu i na taj način (ograđivanjem) stekao faktičku vlast na stvari jer se tome usprotivio tuženi te se ne radi o isključivom posjedu tužitelja u smislu posljednjeg stanja posjeda, a u naravi je vidljivo iz fotografija i nalaza vještaka da na zemljištu postoji i drugačija ograda za koju tužitelj ne tvrdi da ju je postavio.

Osim toga tužitelj u tužbi niti prilikom provođenja dokaza nije vremenski opredijelio do kada je obrađivao i održavao zemljište (čistio, krčio ili kosio) do košenja i čišćenja parcele od strane tužene pa da bi se te njegove radnje koje su prethodile radnjama tužene mogle smatrati „posljednjim stanjem posjeda“.

Po cojeni suda košenje i čišćenje zemljišta u stvarno pravnom smislu nema značaj oduzimanja posjeda od strane tuženog jednako kao što takve radnje tužitelja nemaju značaj faktičke vlasti-posjeda zemljišta.

Svjedok H. K. izjavio da je 2019. godine po dojavi zatekao tužitelja da kosi sporno zemljište i upozorio da to ne čini i tražio da se udalji kojoj naredbi se tužitelj povinovao, iskaz ovog svjedoka stranke nisu osporavale i sud ga prihvata istinitim, a tužitelj nije naveo do kada je on obrađivao i održavao zemljište sve to (razmatranje) kada bi ove radnje stranaka u stvarno pravnom smislu i imale značaj faktičke vlasti na stvari te je više nego jasno da tužitelj provedenim dokazima nije dokazao „posljednje stanje posjeda“ niti u smislu nu ograđivanja posjeda niti u smislu održavanja zemljišta što ujedno znači da tužitelj nije dokazao jednu od kumulativno propisanih pretpostavki za zaštitu posjeda a propisanu članom 327. stav 5. ZOSP.

Tužena ukazivala da je tužitelj izgubio petitorni spor, da je tužena upisani vlasnik i posjednik parcele međutim ove činjenice nemaju značaja u posesornom sporu jer sudska praksa u FBiH (za razliku prakse u RS) ne prihvata latinsko pravilo *petitorium absorbet possessorium*.

Svjedok tužene potvrdio da tužena redovno angažira radnike da čiste, održavaju i odvoze otpad sa svoje parcele međutim tužitelj nije tvrdio niti dokazivao da je do početka juna 2023. godine on održavao i čistio zemljište u smislu posljednjeg stanja posjeda već proizlazi da zbog protivljenja tužene nije završio ograđivanje niti košenje trave, a već naglašena da čišćenje i košenje samo po sebi nema značaj faktičke vlasti na stvari - posljednjeg stanja posjeda.

Svjedok P. E. potvrdio navode tužitelja da je primijetio da druge osobe rade na zemljišta za koje je smatrao da je vlasništvo tužitelja, međutim je iskaz svjedoka neodređen u pogledu vremena tog događaja (koji i nije sporan već njegov pravni značaj) međutim svjedok nije naveo nijednu činjenicu koja bi sama po sebi ili zajedno sa drugim činjenicom dokazivala posljednje stanje posjeda iz ranije navedenih razloga – tj. da tužitelj nije dokazao da je u potpunosti ogradio sporno zemljište pa da bi ograđivanje imalo značaj posjedovanja stvari niti je svjedok naveo da je tužitelj krčio, čistio ili kosio zemljište do početka juna 2023. godine.

Svjedokinja S. A. navela je da je njezin otac (tužitelj) ogradio zemljište i koristio za potrebe porodice međutim je njezin iskaz manjkav kao i iskaz tužitelja i prethodnog svjedoka jer je neodređen spram činjenice posljednjeg stanja posjeda-ograđivanja dijela parcele i držanjem u faktičkoj vlasti niti da su radovima tužene prethodili radovi tužitelja koji ionako nemaju značaj faktičke vlasti na stvari.

Dakle okolnost da je svjedok tužene potvrdio da tužena upravlja grobljem i održava ga i okolnosti da je namjena zemljište prema stanju upisa groblje i da je tužena zemljišnoknjižni vlasnik i posjednik tužena ukazuju da se ne radi o priznanju činjenice smetanja posjeda već upotrebe stvari u skladu sa njenom namjenom što je utvrđeno u petitornom (vlasničkom) sporu stranaka.

Tužitelj nije dokazao kumulativno propisane pretpostavke posjedovne zaštite propisane odredbama čl.327.st.4.i st.5.ZOSP i čl.425 ZPP-poslednje stanje posjeda niti nastalo smetanje uslijed čega se zahtjevi tužitelja odbijaju kao nedokazani.

Tužitelj je u cijelosti izgubio spor to je temeljem čl.386., st.1. i čl.387.st.1.ZPP obavezan na plaćanje opravdanih troškova tužene koji se sastoje od nagrade punomoćniku-odvjetniku za: sastav odgovora na tužbu, zastupanje na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi u iznosima od po 360,00 KM, zastupanje na ročištu na licu mjesta u iznosu od 270,00 KM, što iznosi ukupno 1.350,00, KM.

Tužitelju kao strani koja je izgubila spor ne pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka te se njegov zahtjev odbija kao neosnovan tumačenjem argumentum a contrario odredbe čl.386.st.1.ZPP.

PRAVNA POUKA

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba
Kantonálnom sudu Zenica u roku od 15
dana od dana dostavljanja. Žalba se podnosi
putem ovog suda.

Sudac
Željko Mandić